

Zespół do spraw usamodzielniania wychowanków pieczy zastępczej, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, schronisk dla nieletnich, zakładów poprawczych powołany przez Rzecznika Praw dziecka opracował zalecenia dotyczące tego co należy zrobić, aby dzieci pozbawione możliwości wychowania w rodzinie biologicznej miały lepszy start w dorosłym życiu, po ukończeniu pełnoletności.

ZALECENIA DLA POWIATÓW

1. Stworzenie lokalnego systemu wsparcia dla usamodzielnianych wychowanków (np. tworzenie powiatowych biur usamodzielniania, koordynujących pomoc dla usamodzielniających się wychowanków);
2. Organizowanie szkoleń o roli opiekuna w procesie usamodzielniania (w tym jego obowiązków i odpowiedzialności);
3. Systematyczne podnoszenie kompetencji opiekunów usamodzielniania (w tym superwizja).
4. Profesjonalizacja usług – profesjonalni opiekunowie usamodzielniania w powiatowym „Systemie usamodzielnień”. Weryfikacja kandydatów na opiekunów przez koordynatora programu usamodzielniania i zespół ds. okresowej sytuacji dziecka (jeśli dotyczy to wychowanka placówki opiekuńczo-wychowawczej).
5. Określenie dla opiekuna usamodzielniania maksymalnej liczby podopiecznych (3 osoby).
6. Objęcie placówek ofertą działań ze strony innych instytucji lokalnych, np. Powiatowego Urzędu Pracy (informującego placówkę o ofertach pracy, stażach, szkoleniach, pracach sezonowych, z których mógłby skorzystać usamodzielniający się wychowanek), Wydziału Spraw Lokalowych (współdziałającego ze spółdzielniami mieszkaniowymi w poszukiwaniu mieszkań dla usamodzielniających się wychowanków).
7. Stworzenie systemu mentoringu (wolontariatu dorosłych) dla usamodzielniającej się młodzieży.

ZALECENIA DLA PLACÓWEK

1. Badanie potrzeb dziecka (w tym wysłuchanie jego opinii w tym zakresie).
2. Prowadzenie rejestru potencjałów wychowanka, które należy rozwijać, diagnozować i uwzględniać w procesie usamodzielniania:
 - a) umiejętności psychologiczne,
 - b) sprawność i predyspozycje fizyczne (w tym potrzeba kształtowania u siebie prozdrowotnego stylu życia),
 - c) predyspozycje intelektualne,
 - d) umiejętności społeczne,
 - e) umiejętności w sferze kultury,
 - f) umiejętności w sferze zadaniowo-zawodowej,
 - g) umiejętności samoobsługowe.
3. Obligatoryjne opracowywanie Programu usamodzielniania przy udziale podopiecznego, opiekuna

Zalecenia w sprawie usamodzielniania wychowanków

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 16, grudzień 2016 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1059

usamodzielnienia i wychowawcy w celu dokładnego ukierunkowania go na potrzeby i potencjał wychowanka. Program powinien uwzględniać plan podejmowanych działań, w tym wskazanie dziecku, jakiej pomocy i skąd może jej oczekiwać (od jakich osób, instytucji);

4. Szkolenia z zakresu wspierania młodzieży w procesie usamodzielniania się, umożliwienie rozwoju osobistego, superwizji. Wsparcie metodyczne i psychologiczne dla wychowawców usamodzielniających się dzieci;
5. Obligatoryjne przekazanie Programu usamodzielnienia nowemu opiekunowi usamodzielnienia w przypadku jego zmiany;
6. Zobligowanie opiekuna usamodzielnienia do złożenia wniosku o przydział mieszkania - jeśli zachodzi taka potrzeba - zanim dziecko ukończy 18 lat. Obligatoryjne wskazanie w obowiązującym prawie terminu otrzymania mieszkania;
7. Obligatoryjne przeprowadzenie warsztatów dla młodzieży z zakresu ich praw oraz kształtowania kompetencji społecznych i zawodowych;
8. Uwzględnienie w organizacji czasu pracy wychowawcy zadań związanych z usamodzielnianiem wychowanków;
9. Zintensyfikowanie pracy z podopiecznym najpóźniej na rok przed opuszczeniem przez niego placówki.
10. Wprowadzenie zmian organizacyjnych w lokalnych procedurach usamodzielniania wychowanków, umożliwiającym udzielenie właściwego wsparcia usamodzielniającym się młodocianym matkom.

Źródło: www.brpd.gov.pl